

На даний час боржники за кредитними договорами ведуть активну боротьбу проти фінансових установ з метою затягування процесу стягнення заборгованості, здійснюючи неодноразові спроби визнання недійсними кредитних договорів, договорів поруки, договорів купівлі-продажу кредитного портфелю на різних підставах.

Одна з таких справ була успішно виграна в суді юристами ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

В червні 2010 року АТ «ОТП Банк» звернулося до суду із позовом до ОСОБА_1, ОСОБА_2 про стягнення заборгованості за кредитним договором. Після відкриття провадження до участі в справі було залучено ТОВ «ОТП Факторинг Україна», що звернулося з самостійними вимогами щодо стягнення суми боргу у зв'язку з продажем кредитного портфелю, а саме кредитного договору ОСОБА_1.

З метою ухилення від відповідальності за грошовим зобов'язанням ОСОБА_1 було подано зустрічний позов про визнання недійсним даного договору. Позовні вимоги за зустрічним позовом були мотивовані тим, що відповідно до умов Кредитного договору валютою кредиту є долар США, всі платежі для повернення суми кредиту та сплати процентів за користування повинні здійснюватися у цій валюті. Також ОСОБА_1 посилалася на те, що ТОВ «ОТП Факторинг Україна» не має індивідуальної ліцензії, необхідної для вчинення правочину, який має місце між ним та АТ «ОТП Банк», а отже не має необхідного обсягу правоздатності, у зв'язку з чим договір купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року має бути визнаний недійсним.

Проте юристами ТОВ «ОТП Факторинг Україна» були надані всі документи та заперечення по справі, які переконали суд в правовій позиції позивача, у зв'язку з чим 31 травня 2011 року Дніпровським районним судом м. Києва було винесено законне та справедливе рішення, яким було задоволено вимоги ТОВ «ОТП Факторинг Україна» щодо стягнення суми боргу за Кредитним договором та відмовлено ОСОБА_1 у визнанні недійсним договором купівлі-продажу кредитного портфелю.

В даному випадку було прийнято цілком правове рішення, яке підтвердив Апеляційний суд м. Києва своєю ухвалою від 10 листопада 2011 року, залишивши рішення Дніпровського районного суду м. Києва без змін.

Враховуючи всі положення законодавства, а також те, що всіма кредитними договорами, за якими ТОВ «ОТП Факторинг Україна» прийняло право вимоги, передбачена можливість погашати кредитну заборгованість в будь-якій вільноконвертованій валюті, в т.ч. і в гривні, цілком зрозуміла позиція Суду відносно даної справи.

Слід зазначити, що кількість позовних заяв позичальників, що подаються з метою ухилення від повернення своїх боргів, постійно збільшується. Це один із багатьох випадків, який підтверджує те, що багато позичальників схиляються до затягування процесу під впливом недобросовісних адвокатів. ТОВ «ОТП Факторинг Україна» завжди готовий провести роз'яснювальну роботу і разом з позичальником знайти компромісне рішення, яке буде влаштовувати обидві сторони.

Судова влада
України

31 січня 2011 року Другий апеляційний районний суд м. Києва склали:

Головуючого судді Баранця М.П.,
присяжних: Гурко М.О., Гостогор І.В.

з участю прокурора в позовній частині
представництва банків.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві цивільну справу за позовом Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» до , третя особа - Публічне акціонерне товариство «ОТП Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором, зустрічним позовом до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» про визнання договору недійсним, -

в ст а в о в и в :

Позивач – ПАТ «ОТП Банк» звернувся з позовом до про стягнення заборгованості за кредитним договором.

За клопотанням ПАТ «ОТП Банк» ухвалою суду до участі в справі як третю особу було залучено Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна».

ТОВ «ОТП Факторинг Україна» звернулося з самостійними вимогами на предмет спору до про стягнення заборгованості за кредитним договором.

, не визнавши позов ПАТ «ОТП Банк» та позов ТОВ «ОТП Факторинг Україна», подає зустрічний позов до них про визнання договору недійсним.

Ухвалою суду від 31.05.2011р. позовну заяву ПАТ «ОТП Банк» до про стягнення заборгованості за кредитним договором було залишено без розгляду на підставі п. 5) ч. 1 ст. 207 ЦПК України.

Позовні вимоги ТОВ «ОТП Факторинг Україна» мотивовані тим, що року між ЗАТ «ОТП Банк» (правонаступником якого є ПАТ «ОТП Банк») та (Позичальником) був укладений Кредитний договір , який складається з двох частин, що пов'язані між собою, згідно п.1 ч.1 Кредитного договору.

За умовами Кредитного договору Банк надав Позичальнику кредит в розмірі 51 119,00 доларів США зі сплатою фіксованої процентної ставки у розмірі 9,99 % річних.

Кредитні кошти надавались Банком на підставі Кредитної заявки Позичальника від року шляхом перерахування кредитних коштів в повній сумі з кредитного рахунку на поточний рахунок Позичальника, відкритий у ЗАТ «ОТП Банк». Це підтверджується випискою про рух коштів на рахунок , зазначеному в Кредитному договорі, .

З метою забезпечення виконання зобов'язань за Кредитним договором було укладено Договір поруки між ЗАТ «ОТП Банк» та відповідно до умов якого вона, як поручитель, зобов'язалась відповідати в повному обсязі по борговим зобов'язанням , що виникають з умов Кредитного договору.

Відповідачі порушили прийняті ними на себе зобов'язання, встановлені Кредитним договором та Договором поруки.

Станом на 19 січня 2011 року заборгованість Відповідачів складає 33 823,83 доларів США, що еквівалентно 268 713, 81 гривень за офіційним курсом НБУ на дату проведення розрахунку заборгованості.

Згідно з умовами договору купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року та у відповідності до ст.ст. 512, 514, 1077 - 1079, 1082, 1084 Цивільного кодексу України, Публічне акціонерне товариство «ОТП Банк» відступило, а ТОВ «ОТП Факторинг Україна» прийняло право

вимоги за Кредитним договором від укладеним
Закритим акціонерним товариством «ОТП Банк» та , також
Договором поруки від укладеним між Закри
акціонерним товариством «ОТП Банк» та

Відповідно до ст. 512 Цивільного кодексу України (далі - «Кодекс») кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передавання їм своїх прав іншій особі за згоди (відступлення права вимоги), згідно з ст. 514 Кодексу до нового кредитора переходять усі первісного кредитора у зобов'язанні в обов'язі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Оскільки до Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» перейшли всі права ЗАТ «ОТП Банк» (ПАТ «ОТП Банк») щодо права вимоги до Відповідачів за Кредитним договором від року та Договором поруки від року, станом на 19.01.2011р. зобов'язаність Відповідачів по кредиту Кредитним договором складає 25 354,34 доларів США, що еквівалентно 201 427,55 гривень за офіційним курсом НБУ на дату проведення розрахунку заборгованості, заборгованість по відсотку за Кредитним договором за період з 08.11.2008р. по 19.01.2011р. складає 8 469,54 доларів США, еквівалентно 67 236,26 гривень за офіційним курсом НБУ на дату проведення розрахунку заборгованості. Позивач просить стягнути солідарно вказану заборгованість з Відповідачів на його користь і покрити на них судові витрати.

В судовому засіданні представники Позивача позовні вимоги підтримали з висловлюючи підстав, просили їх задовольнити.

Відповідач – позов Тов «ОТП Факторинг Україна» не визнає, зокрема, зустрічним позовом до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», Товариство з відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» про визнання договору купівлі-продажу портфелю від 05 листопада 2010 року недійсним.

Позовні вимоги за зустрічним позовом мотивовані тим, що відповідно до п. 2 ч. 1 договору валютою кредиту є долар США. Згідно з п.1.11.1 частини №2 Кредитного договору, платіж для повернення суми кредиту та сплати процентів за користування кредитом повинні здійснюватися у Валюті кредиту, в строки та на умовах, встановлених цим договором.

Визначені умови договору зі своїм змістом не відповідають вимогам чинного законодавства, зокрема, Декрету КМУ «Про валютне регулювання та валютний контроль», як передбачає наявність індивідуальної ліцензії на здійснення валютних операцій у сторін договору.

Відповідно до ст. 91 ЦК України юридична особа може здійснювати окремі види діяльності перелік яких встановлений законом, після одержання нею спеціального дозволу (ліцензії).

Відповідно до ч. 1 ст. 227 ЦК України правочин юридичної особи, вчинений нею (вчинення правочину, який має місце між ПАТ «ОТП Банк»), тобто, не має необхідного обсягу правоздатності, договір купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року, має бути визнаний судом недійсним.

Оскільки Тов «ОТП Факторинг Україна» не має індивідуальної ліцензії, необхідної для вчинення правочину, який має місце між ПАТ «ОТП Банк», тобто, не має необхідного обсягу правоздатності, договір купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року, має бути визнаний судом недійсним.

Відповідач – з судового засідання не з'явився, належним чином повідомляючи про час та місце розгляду справи, причини неявки суду не повідомила, письмових пояснень та заперечень до суду не направила. Судом встановлено, що відповідач змінила прізвище на

Представник Тов «ОТП Факторинг Україна» зустрічний позов не визнала, надавши письмові заперечення, просила в його задоволенні відмовити.

Вислухавши пояснення сторін, дослідивши матеріали справи, оцінивши надані сторонами докази у їх сукупності, суд дійшов до висновку про задоволення позову Тов «ОТП Факторинг Україна» та відмову в зустрічному позові

В судовому засіданні встановлено і не оспорюється сторонами (ст. 61 ЦПК України), між ЗАТ «ОТП Банк» (правонаступником якого є ПАТ «ОТП Банк») та

(Позичальником) був укладений Кредитний договір , який складається з двох частин, що нерозривно пов'язані між собою.

За умовами Кредитного договору, Банк надав Позичальнику кредит в розмірі 51 119,00 долар США зі сплатою фіксованої процентної ставки у розмірі 9,99 % річних.

Кредитні кошти надавалися Банком на підставі Кредитної заявки Позичальника від 08 листопада 2007 року шляхом перерахування кредитних коштів в новій сумі з кредитного рахунку на поточний рахунок Позичальника, відкритий у ЗАТ «ОТП Банк». Це підтверджується випискою про рух коштів на рахунок з значенням у Кредитному договорі,

З метою забезпечення виконання зобов'язань за Кредитним договором було укладено Договір поруки між ЗАТ «ОТП Банк» та відповідно до умов якого вона, як поручитель, зобов'язалася відповідати в повному обсязі по борговим зобов'язанням що виникають з умов Кредитного договору.

Відповідач порушив прийняті ним на себе зобов'язання за Кредитним договором, оскільки не здійснив повної та своєчасно оплати на умовах укладеного ним договору.

Станом на 19 січня 2011 року його заборгованість за Кредитним договором складає 33 823,88 доларів США, що еквівалентно 268 713, 81 гривень за офіційним курсом НБУ на дату проведення розрахунку заборгованості.

Згідно з статтею 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору.

Згідно зі ст. 610 ЦК України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Частиною 1 ст. 611 ЦК України передбачено, що у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

Стаття 629 ЦК України вказує на те, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Відповідно до ч. 2 ст. 1050 ЦК України якщо договором встановлений обов'язок позичальника повернути позику частинами (з розстроченням), то в разі прострочення повернення чергової частини позикодавець має право вимагати дострокового повернення частини позики, що залишилася, та сплати процентів.

Згідно зі ст. 554 ЦК України, у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність поручителя, а поручитель відповідає перед кредитором у тому ж обсязі, що і боржник, включаючи сплату основного боргу, процентів, неустойки, відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором поруки.

За таких обставин вимога про солідарне стягнення заборгованості з Відповідачів є обгрунтованою.

Стосовно права вимоги ТОВ «ОТП Факторинг Україна» по Кредитному договору і Договору поруки суд дійшов до наступних висновків.

Згідно з умовами договору купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року та у відповідності до ст.ст. 512, 514, 1077 - 1079, 1082, 1084 Цивільного кодексу України, Публічне акціонерне товариство «ОТП Банк» відступило, а ТОВ «ОТП Факторинг Україна» прийняло право вимоги за Кредитним договором від , укладеним між Закритим акціонерним товариством «ОТП Банк» та такою, за Договором поруки від , укладеним між Закритим акціонерним товариством «ОТП Банк» та

Предмет оспорюваного Договору купівлі-продажу передбачає продаж (переуступку) Банком Факторингової компанії прав на кредитний портфель за винятком, зокрема Факторингова компанія набула права кредитора за кредитним договором від

Відповідно до ст. 512 Цивільного кодексу України (далі - «Кодекс») кредитор у зобов'язанні може бути замісний іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правовим (відступлення права вимоги), згідно з ст. 514 Кодексу до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Таким чином, у ТОВ «ОТП Факторинг Україна» наявне право вимоги по Кредитному договору.

Доводи представника Позивача про можливість виконання зобов'язання за Кредитним договором лише у валюті Кредиту суд оцінює критично, оскільки відповідно до п. 1.11.2 Кредитного договору, - у випадку відсутності або недостатності у Позичальника коштів для здійснення платежів у відповідній валюті, Банк має право здійснити конвертаційну операцію за рахунок коштів Позичальника в інших валютах відповідно до вимог чинного законодавства України за існуючими тарифами Банку.

Таким, відповідно до п. 1.11.3 Кредитного договору Банк має право на свій власний розсуд прийняти виконання боргових зобов'язань, що повинні бути виконані у вільноконвертованій валюті, у іншій вільноконвертованій валюті. Якщо у Позичальника не буде можливості виконати боргові зобов'язання у валюті кредиту то, при наявності іншої вільноконвертованої валюти, Позичальник повинен запропонувати Банку виконання своїх зобов'язань у такій іншій валюті.

Отже, сторони під час укладення правочину погодили порядок виконання боргових зобов'язань за кредитними договорами, також і у іншій валюті, ніж валюта кредиту - а саме, в гривні. Не заслуговують на увагу і доводи Позивача за зустрічним позовом щодо необхідності індивідуальної ліцензії на здійснення валютних операцій у Відповідачів за зустрічним позовом.

Кредит був виданий ЗАТ «ОТП Банк», який має генеральну ліцензію, дозвіл Національного банку України на право здійснення операцій визначених п.п. 1-4 ч.2 та ч.4 ст.47 ЗУ «Про банки банківську діяльність» та додаток до дозволу на видачу кредиту, а до ТОВ «ОТП Факторинг Україна» перейшло лише право вимоги за Кредитним договором № від

Згідно із ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність» кошти – це гроші національної або іноземної валюти.

Чинний ЦК України розрізняє валюту зобов'язання та валюту виконання зобов'язання.

Валюта зобов'язання — це валюта, в якій виражається зобов'язання.

Валюта виконання зобов'язання — це валюта платежу.

Відповідно до ч.2 ст. 524 ЦК України сторони можуть визначити грошовий еквівалент зобов'язання в іноземній валюті.

Відповідно до ч. 2 ст. 192 та ч. 3 ст. 533 ЦК України використання іноземної валюти, з тому числі при здійсненні розрахунків на території України за зобов'язаннями, допускається у випадках, порядку та на умовах, встановлених законом.

Законодавчим актом, який регулював правовідносини у сфері валютного регулювання валютного контролю на час укладення спірного кредитного договору і є чинним на час розгляду справи, є Декрет Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю».

Відповідно до ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» операції з валютними цінностями здійснюються на підставі генеральних та індивідуальних ліцензій Національного банку України. Операції з валютними цінностями банки мають право здійснювати на підставі письмового дозволу (генеральної ліцензії) на здійснення операцій з валютними цінностями відповідно до п. 2 ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю».

Вимога щодо необхідності отримання індивідуальної ліцензії на здійснення операцій з валютними цінностями встановлена п. в) ч. 4 ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», якщо терміни і суми кредитів перевищують встановлені законодавством межі.

Однак, аналіз чинного законодавства дозволяє дійти до висновку, що такі межі термінів і сум кредитів в іноземній валюті законодавчо не визначені.

Згідно з п. 1.5 Положення про порядок видачі Національним банком України індивідуальних ліцензій на використання іноземної валюти на території України як засобу платежу, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 14 жовтня 2004 року № 483 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 9 листопада 2004 року за № 1429/10028 використання іноземної валюти як засобу платежу без індивідуальної ліцензії дозволяється, якщо ініціатором або отримувачем за валютною операцією є уповноважений банк (ця норма стосується лише тих операцій уповноваженого банку, на здійснення яких Національний банк України видав йому ліцензію та письмовий дозвіл на здійснення операцій з валютними цінностями).

Таким чином, за відсутності перелічених умов для застосування індивідуального ліцензування щодо вказаних операцій, єдиною правовою підставою для здійснення банками кредитів в іноземній валюті згідно зі ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» є наявність у банку генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, отриманої у встановленому порядку.

Згідно зі ст. 1077 ЦК України, - за договором факторингу одна сторона передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другій стороні за плату, а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Відповідно до ст. 1078 ЦК України предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настає, а також право вимоги, яке виникло в майбутньому.

У Договорі купівлі-продажу кредитного портфелю, укладеного 05 листопада 2010 року дотримані всі вимоги, передбачені ст. 203 Цивільного Кодексу України, додержання яких є необхідним для чинності правочину.

ТОВ «ОТП Факторинг Україна» є юридичною особою, належним чином створеною та зареєстрованою відповідно до законодавства України.

05 листопада 2010 року між ПАТ «ОТП Банк» (надалі - Комісіонер) та ТОВ «ОТП Факторинг Україна» (надалі - Комітент) було укладено Договір комісії, за умовами якого Банк здійснює управління Кредитним портфелем, в тому числі приймає платежі від позичальників у національній та іноземній валюті.

Умовами Договору, а саме, п. 3.2.2 ст. 3 передбачено, що у випадку отримання платежів від Боржників/Поручителів за Кредитними договорами в іноземній валюті - конвертувати кошти в іноземній валюті, в українські гривні та перерахувати їх на користь Комітента. Конвертація та перерахування таких коштів здійснюється Комісіонером за поточним офіційним курсом у день їх надходження без стягнення будь-яких комісій.

Відповідно до абз. 11 п.1 ст.4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» факторинг вважається фінансовою послугою.

Згідно зі ст.5 ЗУ «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» право на здійснення операцій з надання фінансових послуг надається фінансовим установам.

Як вбачається з матеріалів справи, ТОВ «ОТП Факторинг Україна» має Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи №916 від 03.12.2009р., на підставі якого Факторингова компанія має право здійснювати такий вид фінансових послуг як надання факторингу без отримання ліцензій та/або дозволів відповідно до законодавства України.

Таким чином, суд дійшов до висновку про наявність у ТОВ «ОТП Факторинг Україна» та ПАТ «ОТП Банк» необхідного обсягу правосдатності для укладення договору купівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року.

За таких обставин, підстав для визнання договору недійсним, відсутні.

Враховуючи викладене, керуючись ст. ст. 15, 16, 521, 526, 533, 627, 632, 1049, 1054, 1077, 1078 ЦК України, ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність», ст. 6 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», ст. ст. 10, 11, 57-61, 79, 82, 203-209, 212-215, 218, 222, 223, 294 ЦПК України, суд, -

в и р і ш и л:

Позовні вимоги Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» до третьої особи - Публічне акціонерне товариство «ОТП Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором - задовольнити.

Стягнути солідарно з на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» суму заборгованості в розмірі 33623, 88 доларів США, що в гривневому еквіваленті за офіційним курсом НБУ станом на 19.01.2011р. становить 268 713, 81 гривень.

Стягнути з в рівних частках на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» судові витрати у справі: судовий збір в сумі 1700, 00 грн. та витрати на інформаційно-технічне забезпечення 120, 00 грн.

В зустрічному позові до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» про визнання договору недійсним - відмовити.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку до Апеляційного суду міста Києва через Дніпропетровський районний суд міста Києва протягом десяти днів після його проголошення в судовому засіданні, а учасникам - судового розгляду, які не брали участь у справі протягом десяти днів з дня отримання копії рішення.

СУДДЯ:

Справа №

УХВАДА
ПІСНЕМ УКРАЇНИ

10 листопада 2011 року у колегія суддів суду 1-ї інстанції з розгляду цивільних справ Апеляційного суду м. Києва в складі:

головуючого - судді Волової Л.О.,
судді: Волошинної В.М., Колупи Л.Г.,

при секретарі - Чарній Л.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Києві апеляційну скаргу на рішення Дніпропетровського районного суду м.Києва від 31 травня 2011 року у цивільній справі за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» до Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Банк» про стягнення боргу за кредитним договором, зі зустрічним позовом до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», Товариства з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» про визнання договору недійсним,

в с т а в о в а н о:

У червні 2010 року ПАТ «ОТП Банк» звернулося до суду із позовом про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Після відкриття провадження у справі, до участі було залучено в якості третьої особи Товариство з обмеженою відповідальністю «ОТП Факторинг Україна» (далі ТОВ «ОТП Факторинг Україна»), яке звернулося до відповідної із спеціальними вимогами на предмет спору, а саме про стягнення заборгованості за кредитним договором.

З своєю чергу посилаючись на зустрічний позов до ТОВ «ОТП Факторинг Україна», ПАТ «ОТП Банк» про визнання договору недійсним.

За вироком ПАТ «ОТП Банк» із позову було задоволено ухвалою Дніпропетровського районного суду м.Києва від 31 травня 2011 року без розгляду.

ТОВ «ОТП Факторинг Україна» свої вимоги обґрунтує тим, що 08.11.2007 року між ЗАТ «ОТП Банк», правонаступником якого є ПАТ «ОТП Банк» та було укладено Кредитний договір, за умовами якого Банк надав позичальнику кредит на розмір 51 119 доларів США зі сплатою 9,99% річних.

Цього ж дня між ЗАТ «ОТП Банк» та укладено Договір поручки, відповідно до якого остання зобов'язалась відповідати за позовом зобов'язанням, які виникли з кредитного договору.

Станом на 19.01.2011 року заборгованість за кредитом становить 33 825, 38 дол. США, що в повній валютному співвідношенні до гривні складає 252 713, 31 грн.

05 листопада 2010 року ПАТ «ОТП Банк» продав, а ТОВ «ОТП Факторинг Україна» придбав кредитний портфель, відтак право вимоги за кредитним договором перейшло до них.

Рішенням Дніпропетровського районного суду м.Києва від 31 травня 2011 року позовні вимоги за первісним позовом задоволені, стягнуто солідарно з

на користь ТОВ «ОТП Факторинг Україна» заборгованість за кредитним

догоду про продажі 33 002, 33 003, 33 004, 33 005, 33 006, 33 007, 33 008, 33 009, 33 010, 33 011, 33 012, 33 013, 33 014, 33 015, судова витрата у сумі 1920 грн. М'єзда за судові витрати не позбувається.

Судом встановлено, що позивач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн. Судом встановлено, що відповідач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн.

На думку суду, позивач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн.

Кожній суддів з глухотини суду провадив цього суду (кожну по іншій частині, а саме: на спеціальному інстанції, підсудних до даного інстанції, а саме: по сутності до співпрацності рішень суду, відповідно до того, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України).

Судом встановлено, що підлягає поверненню грошей, що містить 119 000 грн. (сто дев'ятнадцять тисяч гривень) відповідно до статті 327 ЦПК України, дає відповіді про 119 000 грн. (стаття 329 ЦПК України) відповідно до статті 327 ЦПК України.

Судом встановлено, що відповідач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн. Судом встановлено, що відповідач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн.

Згідно статті 327 ЦПК України, відповідач не виконав зобов'язання щодо повернення суми грошей, яку він отримав від продажу предметів суду, а саме, грошей в сумі 119 000 грн.

Стаття 107 ЦКУ вказує, що зобов'язанням є зобов'язання фінансова установа (кредитна організація) забезпечує, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

Згідно статті 526 ЦК України, кредитор повинен виконувати зобов'язання, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

Згідно статті 527 ЦК України, кредитор повинен виконувати зобов'язання, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

Згідно статті 612 ЦК України, кредитор повинен виконувати зобов'язання, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

Згідно статті 525 ЦК України, кредитор повинен виконувати зобов'язання, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

Згідно статті 3 Додаткового закону про виконання суду, стаття 65 стаття 3010 року, у випадку невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України, а саме: грошової кошти (гроші) повністю в у разі невиконання зобов'язанням, що передбачено статтями 327-329 ЦПК України.

216
фактично портфель, який згідно з п. 1.112 Кредитного договору (перелік якого міститься у Додатку 1 до цього Договору), вступив у силу з 05 листопада 2010 року. Цей Кредитний договір є зобов'язанням сплатити на користь продавця нагаданого (д.с. 72-74).

5 листопада Додатку до Договору супівлі-продажу кредитного портфелю від 05.11.2010 року видно, що премо-вимоги на старшинстві кредитного договору з боргу передано до ТОВ «ОТП Факторинг Україна» (д.с. 85).

Крім цього, 05.11.2010 року ПАТ «ОІПІБ» щодо ТОВ «ОТП Факторинг Україна» уклали Договір комісії, за умовами якого Банк здійснює управління кредитним портфелем, а тому повинні проводити платежі від позичальників у національній та іноземній валюті.

Про укладення вищенаведеного Договору супівлі-продажу кредитного портфелю з комісією від 05 листопада 2010 року (д.с. 86, 87) було повідомлено в листі від 15.11.2010 року (д.с. 86, 87).

Статтею 305 п. 1 ЦПК України передбачено, що від нас розгляду справ в апеляційному порядку апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішень суду першої інстанції в межах доведених позицій, які є предметом, заявлених у суді першої інстанції.

В зв'язанні з цим суд апеляції оскаржує рішення суду першої інстанції судом першої інстанції щодо встановлення того, чи є вимога на суму сплатити суд на перевірку наявності у ТОВ «ОТП Факторинг Україна» адрес кредитора за кредитним договором, яким в повній мірі зобов'язаний ПАТ «ОІПІБ».

Самодіяльні апелянтом літатери регулюються положення п. 47 ЦК України.

Згідно ст. 512 ЦК України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою відповідно до передавання ним своїх прав іншій особі за правомочном (відступлення права вимоги); правонаступництва; виконання обов'язку боржника поручителем або заступником (майноним поручителем); виконанням обов'язку боржника третьою особою. Кредитор у зобов'язанні може бути замінений також і іншим виконавцем, встановленим законом. Кредитор у зобов'язанні не може бути замінений, якщо це встановлено договором або законом.

За п. 1 ст. 513 ЦК України правомочним щодо зміни кредитора у зобов'язанні вважається у тій самій формі, що і правомочна, але підставою якого виникло зобов'язання, право вимоги, а не зміна предмету зобов'язання новому кредитору.

Відповідно до ст. 514 ЦК України до нового кредитора переходить право первісного кредитора у зобов'язанні в обов'язі і за умови, що існують на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Зміна кредитора не допускається у зобов'язанні, терміново пов'язаному з особою кредитора, покритому зобов'язанням про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, і інших ушкоджень особистості або здоров'я (ст. 515 ЦК України).

Статтею 516 ЦК України передбачено, що зміна кредитора у зобов'язанні здійснюється без згоди боржника, якщо інше не встановлено договором або законом. Якщо боржник не був письмово повідомлений про зміну кредитора у зобов'язанні, новий кредитор несе ризик настання несприятливих для нього наслідків. У цьому разі виконання боржником свого обов'язку первісному кредиторові є належним виконанням.

Враховуючи, умови нагаданого вище Договору супівлі-продажу кредитного портфелю від 05 листопада 2010 року не суперечать вимогам норм законодавства.

Вірно також зазначив суд першої інстанції про те, що п. 1.112 Кредитного договору визначено, що у випадку відсутності або недостатності у позичальника коштів для здійснення платежів у відповідній валюті, банк має право здійснити конвертаційну

першій сесії... 09 грудня 2011 року...
 встановити 2500 грн за порушення...

З огляду на вищезазначене суд...
 Інтер'єри квартири...
 відповідно до...
 суд...
 ст. 320 Укр. ЦП...
 встановити суму стягнення 2500 грн за порушення...
 у розмірі 2500 грн за порушення...

Статью 320 ЦК України за апеляційною...
 встановити річку...
 до...
 На...
 в... форм...

Керуючись статтями 30, 301, 304, 312, 517 ЦПК України...
 ухвалою...
 Апеляційну...
 09 грудня 2011

Суддя Д. Дроздівський...
 без...
 до В...
 до...
 ухвалою...
 ухвалою...
 ухвалою...

Підписаний:
 (завжди)
 (завжди)